

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118 0 К 000739 12 Кж
Бања Лука, 05.12.2012. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђених Ж. Ц. и Н. В., због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног Н. В., изјављеној против рјешења овога суда број 118 0 К 000739 10 Кжк од 08.11.2012. године, у сједници вијећа одржаној 05.12.2012. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Н. В., изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 118 0 К 000739 10 Кжк од 08.11.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 118 0 К 000739 10 Кжк од 08.11.2012. године, осуђени Ж. Ц. и Н. В. су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 2.512,00 конвертибилних марака, у року од 15 дана по правоснажности тог рјешења, под пријетњом принудног извршења, а у вези са кривичним поступком који је против њих вођен, због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), за које су правоснажном пресудом овога суда број 118 0 К 000739 10 Кжк од 01.10.2012. године оглашени кривим, те Ж. Ц. осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, а Н. В. на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Против тога рјешења осуђени Н. В. је благовремено изјавио жалбу у којој истиче да је толико осиромашео да није у стању да сноси те трошкове, а да тиме не доведе у питање своје и издржавање лица које издржава, да у свом власништву има само стару породичну кућу, да је инвалид 80% (нема једну руку), те да је иначе слабог здравственог стања, због чега велики износ новца мора издвајати за љекове. Стога је предложио да се побијано рјешење преиначи тако што ће се донијети одлука да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава Врховног суда Републике Српске.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Одредбом члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да ће суд кад оптуженог огласи кривим изрећи у пресуди да је оптужени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Осуђени Н. је оглашен кривим правоснажном пресудом овог суда број 118 0 К 000739 10 Кжк од 01.10.2012. године. У изреци те пресуде је наведено да се оптужени обавезују да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће се одлучити посебним рјешењем.

Побијано рјешење је донесено у складу са одлуком из пресуде овог суда и у изреци тог рјешења је утврђено колико износе трошкови кривичног поступка.

На главном претресу пред првостепеним судом, као и на претресу пред овим судом, одбрана није изводила доказе на околност могућности осуђеног да накнади трошкове кривичног поступка, нити су уз жалбу приложени докази из којих би овај суд могао закључити да осуђени није у могућности да накнади трошкове кривичног поступка, односно да би плаћањем тих трошкова било доведено у питање издржавање осуђеног или лица које је дужан да издржава.

С друге стране, одредбом члана 91. став 1. ЗКП РС је прописано да се извршење пресуде у погледу трошкова кривичног поступка врши по одредбама које важе за извршни поступак.

Из свих наведених разлога жалба осуђеног није основана, због чега је ту жалбу ваљало одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић